

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4080/2023
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства одбране - ВУ „Дедиње“ Београд, чији је заступник Војни правобранилац из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2253/23 од 05.07.2023. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2253/23 од 05.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија тужене, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2253/23 од 05.07.2023. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2208/21 ОД 20.12.2022. године у односу на усвајајући део тужбеног захтева и одлуци о трошковима поступка (ставови други, трећи и четврти изреке) и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2208/21 од 20.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезана тужена да тужиљи на име неисплаћеног војног додатка у висини од 15% за период од марта 2018. године до маја 2019. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као у садржини тог става. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да за тужиљу на досуђене износе из става првог изреке за период од марта 2018. до маја 2019. године уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 86.272,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2253/23 од 05.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да су испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању решењем РС-МО - ВУ „Дедиње“ број 17-75 од 30.04.2001. године одређено је да тужиља уз основну плату има право на војни додатак у износу од 15%. Тужена у утуженом периоду није исплаћивала тужиљи припадајуће увећање на име војног додатка. У достављеним обрачунским листама за утужени период није посебно исказана и вреднована ставка војни додатак. Висина неисплаћеног војног додатка утврђена је оценом налаза и мишљења судског вештака за економско – финансијску област.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев за исплату неисплаћеног војног додатка у складу са чланом 135. Закона о Војсци Југославије и чланом 8. став 1. и 195. Закона о Војсци Србије у вези члана 24. став 1. Правилника о платама и друим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије, с обзиром да тужиљи, која је имала статус цивилног лица у ВУ „Дедиње“, тужена није исплатила војни додатак од 15% који јој је признат решењем тужене, нити доказала да је исти био укључен у структуру коефицијента за обрачун плате. Тужена је обавезана и да на неисплаћене износе уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање у складу са чланом 2. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

По оцени Врховног суда, правилност примене материјалног права се за сада не може испитати због непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Чланом 194. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/2007, 10/2015), прописано је да цивилна лица у служби Војске Србије, даном ступања на снагу овог закона постају војни службеници или војни намештеници (став 1.) и да ће министар одбране у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донети

пропис који ће уредити поступак превођења лица из става 1. овог члана (став 4.). Чланом 195. истог закона, прописано је да ће услове, начин и поступак трансформације војних установа који обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити и права и обавезе цивилних лица на служби у Војсци Србије запослених у тим установама до завршетка трансформације уредити Влада (став 1.), а да до ступања на снагу прописе из става 1. овог члана цивилна лица на служби у Војсци Србије запослена у установама која обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити, задржавају права и обавезе из радног односа према Закону о Војсци Југославије (став 2.).

Влада је на основу напред цитираног члана 195. став 1. Закона о Војсци Србије донела Уредбу о трансформацији војних установа које обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити и о правима и обавезама цивилних лица на служби у Војсци Србије запосленим у тим установама („Службени гласник РС“, бр. 58/08...10/13). Према члану 9а Уредбе, цивилна лица запослена у војним установама која обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити, до завршетка трансформације тих установа остварују права и обавезу из радног односа у складу са Законом о Војсци Србије, а права на исплату плате, накнаде и других примања, као и стамбено обезбеђење остварују у складу са прописима којима се уређује пословање тих установа.

Сагласно напред цитираним одредбама закона и уредбе, тужиља као цивилно лице у војно доходовној установи која послује по принципу стицања и расподеле добити није стекла статус војног службеника или намештеника, па право на исплату плате и других примања остварује по прописима којима се уређује пословање тих установа. На плате, накнаде и друга примања запослених у тој установи примењивао се Правилник о расподели добити и зарада цивилних лица у ВУ „Дедиње“, на основу ког је и донето решење број 17-112 од 09.07.2001. године.

Дакле, у конкретном случају материјално право није правилно примењено па је остала неразјашњена структура исплаћене плате, односно да ли је тужиљи додаток од 15% исплаћен као елемент основне плате у склопу вредности бода те плате.

Наиме и поред истакнутих навода тужене у одговору на тужбу да се према решењу директора тужене од 22.11.2011. године војни додаток од 15% почев од новембра те године па све до јуна 2019. године обрачунавао у склопу вредности бода основне плате, односно да је био урачунат у основицу за обрачун и исплату плате тужиље (као и свих других цивилних лица на служби у овој војној установи), те садржине исплатних листа за тужиљу у спорном периоду и након тога (јун 2019. године) у погледу броја бодова и вредности бода вештак се није изјаснио у свом налазу на ове околности, већ је само сачинио математички обрачун износа војног додатка полазећи од платних листића за обрачун и исплату плате из којих се не види њена структура.

Како у току поступка вештак није разјаснио да ли је и у ком износу војни додаток ушао у вредност бода за обрачун основне плате тужиље, што је и била примедба тужене из поднеска од 19.08.2022. године на одређени задатак вештачења то

је остало неутврђено релевантно чињенично стање за доношење одлуке у овој правној ствари.

Следом наведеног, првостепени суд ће у поновном поступку потпуно утврдити чињенично стање у смислу изнетих примедби, да би потом правилном применом материјалног права одлучио о тужбеном захтеву.

Како одлука о трошковима поступка зависи од исхода одлуке о главној ствари, то је и она укинута.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**